

باراباس، یان مرۆڤیکی ته نیا و نیگه ران

هاشم سه راج

«باراباس» رۆمانیکی نووسه‌ری سویدی «پیتر لاگه رکویست ۱۸۹۱-۱۹۷۴» ه و «خه‌بات عارف» له سویدییه وه کردوویه تی به کوردی.

پیتر لاگه رکویست سالی ۱۹۵۱ له بواری ئه‌ده‌بدا خه‌لاتی نۆبلی به ده‌ست هیناوه.

به‌رله‌وه‌ی له که‌سه‌سایه‌تی «باراباس» بدویم، پیم باشه له باره‌ی واتای ناوه‌که‌یه‌وه هه‌ندیک زانیاری ب‌خه‌مه‌پروو، ناوی باراباس له دووبه‌ش، یان له دوو بر‌گه پیتکه‌هاتووه، بار = واتای کور، کور = ئه‌باس = به واتای «باوک»، باراباس به هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی واته کور و باوک، یان کور و که‌سیک، له هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی تری ئینجیلیدا هاتووه. باراباس، یان کور و باوک، یان کور و گه‌وره‌یه‌ک، ئا‌غایه‌ک، مامۆستا‌یه‌ک، چونکه وشه‌ی ئه‌با، یان ئه‌باس بۆ گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی به‌کارده‌بریت، له هه‌ندیک نوسخه‌ی سربانیدا بار - ریان به واتای کور و پیتکه‌یه‌نهر، یان کور و مامۆستا به‌کارهاتووه، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه که‌سایه‌تی باراباس له زۆریه‌ی

ئینجیله‌کانی وه‌ک (مه‌تی و مه‌رقس) دا... تاد به تاوانبار له قه‌له‌م دراوه، یوحنا ده‌لیت: باراباس که‌سیکی دز و ریتگر بووه، یان وه‌ک سه‌رۆکی چه‌ته‌کان ناوی ده‌بات، هاوکات ده‌سته‌واژه‌ی «یه‌سووع باراباس» له ئینجیلی «مه‌تی» دا هاتووه، که مه‌به‌ستی «مه‌سیح» یان «یه‌سووعی ناصری» یه، که به کور و خودا ناوی ده‌بریت، هه‌روه‌ها له ئینجیلی «مه‌تی و مه‌رقس» دا هاتووه که باراباس ئه‌و تاوانباریه، که کۆمه‌لێک جووله‌که له جه‌ژنی پیساکدا داوایان له ده‌سه‌لاتی رۆما کردووه له زیندان نازادی بکات و له جیاتی ئه‌و یه‌سووعی ناصری له خاچ بدریت، ئه‌مه‌یش به فیت و ته‌فره‌دانی کۆمه‌لێک کاهین و پیر و ئه‌حباری جووله‌که جیبه‌جی کرا، چونکه ئه‌وسا چه‌ند بزاقیکی سیاسی خه‌ریک بوو دژی ده‌سه‌لاتی رۆمانییه‌کان سه‌ری هه‌لده‌دا و به‌شپوه‌یه‌کی نه‌یتی کاربان بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌کرد، «پیتر لاگه رکویست» ی دانه‌ر، له‌م رۆمانه‌دا زۆر به‌قوولی کار له‌سه‌ر که‌سایه‌تی «باراباس» ده‌کات و به

شپوازتيكى سايكولوژى لايه نه به ش به شېبووه كانى سوژه «سويكت» ي «باراباس» ده خاتهر وو، يه كيكت، يان كه سيك وهك راوى و گيپر هوه له ده سپيكي نووسينه وه تا كو تايي كـ رده نووسين رووداو و به سه رها ته كان ده گيپر تته وه، له كرده ي گيپر انه وشدا زورتر جه خت له سه ر ژيان و رهفتار و چوني ه تى هه لسوكه وت و بير كرده وه ي «باراباس» ده كريت، [باراباس، پياويك بوو له ده ورو به رى سى سالاندا و به خو وه كه ته، پيستي زه رده ه لگه راو ريشى مه يله و سوور و قزى رهش، برؤك انيشى هه ر رهش بوون، چاويشى وهك نه وه ي نيگاو تيپرامان بيانه وي خويانى تيدا بشار نه وه به قووليدا چووبوون، له ژير چاويشيدا جي برينيكي قول كه به ره و ريشى داخزا بوو].

رومانى باراباس به نه مؤسفي تريكى تراژيدى نووسراوه، كرده ي گيپر انه وه به شينه يي كار ه كت ه ر و كه سايه تيبه كان به ره و ديالوگ ده بات، ده توانم بلتيم ده قى باراباس ليوانلي تو له ديالوگى ناوه كي، جار جارهش خو دواندن و خستنه رووي لايه نه ته مومژاوييه كانى ناخود ناگا، به تايبه تى كه سايه تى باراباس، كه زورتر وهك مرؤفيكي نه تايست «ملحد» و بنى باوه ر ده رده كه ويت، نه مه وهك حاله تيكي به رچاو و رووكهش، به لام له بنه ر ه تدا باراباس كه سيكي ته نيا و نيگه رانه و له نيوان خورافه و راستى و باوه ردا گينگل ده خوات و ده يه ويت له ناخه وه باوه ر بيتى و به دواى خودايه كدا ده گه ريت، له دل و

ده ورونه وه برواي پى هه بيت و خو شى بويت، لاي باراباس له م جي هانه توند و تيژ و پر سته م و وه حشگه ريبه دا په يام و رينماييه كانى «مه سيح» به س نين، ني مه له جي هان ي كدا ده ژين ليوانلي تو له سته م و نادا په روه رى و چه وسانده وه و گنده لى. ده شيت نه م ده رپر نه خويندنه وه يه ك بيت بو چوني ه تى لايه نه شار او ه كه ي بير كرده وه ي باراباس، له روويه كي ديكه وه «پيپر لاگه ركيقيست» ي دانه ر، له م رو مانه دا هه ولتى داوه به شپوازتيكى شيعرى كار له سه ر سته م و نادا په روه ريبه كه له كه بووه كانى ميژوو بكات، به تايبه تى ميژووي قوناغى ده سه لاتى رومانى، نه مه يش له ريگه ي خستنه رووي كومه ليك وينه و ديمه نى تراژيدى، كويله لاواز و كلؤل ه كان چون له گاسن ده به سترين، ساهاك و باراباس، پي كه وه له يه ك گاسن ده به سترين، به لام نه وان وهك دوو بارگير خويان به يه كه وه گرتبوو. ده قى باراباس به كومه ليك به شى مه يله و كورت نووسراوه، رووداوه كان زياتر له ريگه ي ته كنيكي گيپر انه وه و ديالوگى ناوه كيبه وه به رپوه ده برين، ده ق له ده سپيكي نووسينه وه كومه ليك ديمه نى ژيانى، يان ژيان كردن ده خاتهر وو، كه ناماژن بو چه مكي شادى و ژيان دوستى، يان په يوه ستن به و چركه ساتانه وه كه جاريك ده سه لات ده سته ي بو نه بر دووه، بويه نه م ديمه نانه جاريك چيژ و خو شى و پاكييه كي خو رسكييان لى ده تكيت و به رده وامى به رو شتنى سه يرووره ي

ژيان ده دن، رو شتنى كى پراوپر له جوانى و پاكي و ميهره بانى، كاتيك رابينه ماندووه كه [يه سووعى ناصرى] به ره و گردى خاچه كان ده بن، جگه له سه ر يازه رو مييه كان، ژن و منداله وردكه له ني و چه شاماته كه دا بوون، منداله كان بو كات به سه ر بردن و رباوردن له ده ورو به رى كه سيكدا كو ده بوونه وه، كه به ني و كولانه كانى نه واندا بو له خاچدان ده برا، به لام منداله كان دواى نه وه ي سه يرى نه و پياوه بيان كرد، كه له دواى نه وانى تره وه رتي ده كرد و جي برينيكي دريژ به لايه كي روومه تيبه وه داخزا بوو، ماندوو بوون و گه رانه وه سه ر يار يبه كانى خويان] ده قى باراباس ليتره و له م پارچه نووسينه دا به شپوازتيكى پارادوكسى و نايرونى، جورتيك له جياكارى له نيوان ديمه نى قيزه ونى گه مه كانى ده سه لات و ديمه نى پر له پاكي گه مه كانى منداله كان ده خاتهر وو.

هه لبه ته ديمه نى دووهم، كه په يوه سته به يارى منداله كان خالى نييه له فه زاي شيعر گه رايى، گوزارشت له چيژ و خو شى ده ورائى مندالى ده كات، ديمه نيكي تر له وان ه يه له رووي واتاوه به پيچه وان ه ي نه م ديمه نه دابنريت. كاتيك يه سووعى ناصرى له خاچ ده درا [پاسه وان ه كان نه ختيك له خوار تره وه دانيشتبوون، خه ريكي زار هه لدان و كايه ي خويان بوون و بيزار بووبوون له وه ي بوچى نه وان ه ي هه لواسرابوون گيانيان ده رنه ده چووا] راسته، ديمه نى هه لسوكه وت و رهفتارى پاسه وان ه كان له «نينجل» دا

باسی لپوهه کراوه، به لّام دهق چه شنی دیمه و وینه یه کی شیعی مامه لّهی له گه لّ رهفتاری پاسه وانه کان کردووه، ده کړیت بلّیم مورجیزه کانی «مه سلیح» یش له رووی میتافیزیکیه وه، به تایبه تی له کاتی له خاچدانی که به هیتزیکي نادیاره وه په یوه سته، وهک دیارده «فینۆمینه» یه کی سروشتی و به شپوهی دیمه و وینه یه کی شیعی مامه لّهی له گه لّ کراوه، به لّام له پر وهک نه وهی خور هیچ هیتز و پیتزیکي تیدا نه مابّی، تاریکی بالّی به سهر گرده که دا کی ششا و نه و ناوه نیوه تاریک بوو، له سهره وهش له خاچدراوه که هاواری کرد «خودایه، خواکه ی من بّ و ا ته نیا به جبت هیتستوم، یان کاتیک «سهاک» له خاچ دهریت باراباس خوی له پشت چهند گولّه هیرۆیه که وه ده شاریتته وه، گولّه هیرۆ زورتر له گورستانه کان بهرچاو ده که ویت، مه به ستم نه وه یه دهقی باراباس، له رووی جه مسهری هونه ریبه وه بایه ختیکي زوری به دیمه و وینه و رسته ی شیعی داوه، پیترلاگه رکیشسن، له م رۆمانه دا زور به وردی کاری له سهر چه مکی تیۆلۆجی و تایینی و قوّناغ و تراژیدیای دهسه لّاتی رۆمانی کردووه، مه بنهت و زه برونهنگ و توندوتیژی و رهوشی چه وساندنه وهی نه وسای دهسه لّات، به شپوهی دیمه و وینه ی شیعی خراونه ته روو، ههروه ها دهق به پیچه وانه ی روانینی ئینجیله کان، مامه لّهی له گه لّ که سایه تی «باراباس» کردووه، چونکه ئینجیله کان باراباس وهک دز و سه روکی جه رده و چه ته کان له

قه لّم ده دن و وای بّ ده چن که له رتگه ی گوشاری کاهین و نه حباره جووه کانه وه بّ سهر دهسه لّاتی رۆمانی توانراوه باراباس له زیندان نازاد بکړیت و له بری نه و یه سووی ناصری له خاچ بدریت، که چی دانه ری نه م رۆمانه به روانین و دنیا بینییه کی تر کاری له سهر که سایه تی باراباس کردووه.

باراباس له ده سپتیکي نو سیننه وه وهک کاره کته رتیکي سینمه مایی دهرده که ویت و ته نیا و دووره پهریز و نیگه ران، دوور به دوور به دواي خه لکه کووه بووه که که وتبوو، یه سووی ناصری له ژتیر خاچه که یدا به لادا دههات، [بّ گومان جگه له سه ربازه رۆمیه کان، پیاوانتیکي زور له نپو خه لکه که دا نه بوون و زور به یان ژن بوون و دواي نه و که سه که وتبوون که سزای مه رگی به سهردا درابو] دهق شپوهی له خاچدانی مه سیح وهک گرتنه یه کی سینمه مایی نیشان دههات، باراباس که تازه له زیندان نازاد کرابوو، هیچ پتوه ندییه کی به م پیاووه نه بوو که سزای مه رگی به سهردا سه رپینرابوو، باراباس له گردی جولۆتا راده ما که شوتنی له خاچدانی سزادراوه کان بوو، له پارچه خاچه تیکشکیتنراوه کان و ئیسکوپروسکه په رشوبلاوه کان، هاوکات ههستی ده کرد، نه و پیاوهی که ئیستا له خاچ دهریت، شتیکي تایبه تی تیدایه، باراباس یه سووی ناصری ناناسیت، به لّام تا کوّتایی له خاچدانه که ی له گردی جولۆتا به دیار بیه وه ده وه سیت، پاشان که له گۆری ده نین سهردانی مه زاره که ی دهکات و به بّ نه وهی نوپژ و نزاو

پارانه وهی بّ بکات، [چونکه نه و پیاوانتیکي به د بوو و نوپژ و پارانه وهی قه بوول نه بوون، به تایبهت که هیتستا له تاوانه که ی پاک نه بوو بووه وه، بیجگه له وهش نه م مردووه که ی نه ده ناسی، به لّام بّ ماوه یه ک له ویتدا مایه وه] وهک له هه لّسوکه وت و رهفتار و بیرکردنه وه کانی «باراباس» دهرده که ویت، زورتر که سیکي دوودل و گومانگه را و خاوه ن زهینتیکي تیرامان نامپزه، هه ولّ دههات له رتگه ی بیرکردنه وه وه به جه وهه ری راستیه کان بگات.

ده توانم به م پارچه شیعی ره ی خواره وه گوزارشت له جیهانی تایبه تی باراباس و له بیرکردنه وه کانی بکه م.

باراباس

نه

چه ته یه

نه

خاچ په رست

و

نه تایست

له دالانه تاریکه کانی

دهروونیدا

به دواي

رووناکي

جوانیه کدا

ده گه ری

باوه ری

بّ

بهینتیت

باراباس دواي نه وهی مه زاری «یه سووع» جی ده هیلّیت، به ره و نۆرشه لیم ده که ویتته ری.

«پیتر لاگه رکقیست» ی دانه ر له م رۆمانه دا به شپووانتیکي هیمایین و

ته مومژاوی مامه لهی له گه له هندیك كه سایه تی ئینجیلیدا کردوه و به شیتویه کی راسته و خو ناوی نه هینان، بو نمونه نه و پیاوه لاواز و زردهه لگه راوهی که له زمینی مردوان گه راوه ته وه و شوینکه و توانی «مه سیح» به شیتویه کی بهرده و ام خه لکانی گومانکار هان ددهن تا سهردانی نه م که سه بکن و ههتا پروا به په رجوو «موجیره» کانی «مه سیح» بهین، نه م که سه له ئینجیلیدا ناوی «لعازر» ه و مه سیح زیندووی کردوه ته وه و له زمینی مردوان گه راوه ته وه، یان نه و نه لچقرتاوه، یان لیوقرتاوهی که باراباس له ئورشه لیم هه ولده دات قسه ی له گه ل بکات و هیدی هیدی به دهم ریکردنه وه ده چیته ته نیشتی و دهیدوینیت، نه م نه و لیوقرتاوه که زورجار له شووره ی شاری «گولان» ئاودیو ده بیت و چه ندان په رژین ده پرت و له گه ل گوله کان- گروو- سیکس ده کات، دواتر پیره مپردیکی کویتر زمانی لی ددها و به شوینکه و توانی «مه سیح» تومه تبار ده کرتیت، پاشان به ردباران ده کرتیت، پیره مپرده کویره که له لایه ن دهسه لاتی رومانیه وه داوای لی ده کرتیت، پتویسته به که مین به رد بگریته نه لیوقرتاوه که، پیره مپرده که داوکاریه که جیبه جی ده کات، باراباس له نیتو حه شاماتی به ردباران کردنه که دایه و له ناکاو به دزییه وه چه قویه ک به لا تنگی پیره مپرده که دا ده کات و له وی دهیکوژیت، ده شیت نه م نه و لیوقرتاوه که په جم ده کرتیت و له م

رمانه دا به م شپوازه مامه لهی له گه ل کراوه و له هندیك پرووه و ناماژه بیت بو که سایه تی «مه ربه م» ی مه جده لیه، که دانهری رمانه که به شیتویه کی راسته و خو ناوی نه هیناوه، پاشان که شه و دادیت باراباس ده گه رپیته وه شوینی به ردباران کردنه که و تهرمی ئافره ته لیوقرتاوه که هه لده گرتیت و به ره و چیاکان ده بیته وه و له ئورشه لیمه وه به نیو بیابانی بودادا به ره و موئابستان و بو نه و گورستانه ی منداله که ی لیوقرتاوی تیدا نیتراره که به مردووی له دایک بووبوو، به ردی نه شکه و ته که لاده دات و تهرمه که له وی داده نیت. هه ره ها کاتیک شوینکه و توانی «یه سووع» هه ست ده کهن باراباس که سیکه و باوه ری به ئاین نییه و هانی ددهن سهردانی «لعازر» بکات، به لکو له وی باوه ر به مه سیح ده هینیت و باراباس یه کسه ر پرسیری جیهانی مردوان له لعازر ده کات و پتی ده لیت مردن چییه؟ لعازر ده شله ژیت و هه لده چیت، چونکه که س نه م پرسیاره ی لی نه کردوه، لعازر که تازه له جیهانی مردوان گه راوه ته وه و مه سیح زیندووی کردوه ته وه، ده لیت مردن، واته هیچ شتی.

باراباس له م سه ردانه یدا ههستیکی نیه لیستی گه ماروی هزی ددهات و بیر له چه مکی بوون و نه بوون ده کات وه، باراباس مرؤقیکی بی باک و بی موالات، له کوچه و کولانه کانی ئورشه لیم بی کار و بی مه به ست ده خولیته وه و له ئاپورای خه لک و دهوروبه ری

را ده مینیت و بی دنگ و که مدوو و نیگه ران، تاقه تی نییه له گه ل که س بدویت، زورتر چیتر له بی دنگی و ته نیاییه که ی ده بینیت.

دهقی باراباس زورتر له ریگه ی دیمه نه وه به رده و امی به کرده ی نووسین ددهات، باراباس له گه ل نه لیوقرتاوه که له کولانه کانی ئورشه لیم ری ده کهن، له ناکاو ده رگای کوختیک ده کرتیه وه و نه قه له وه که داوایان لی ده کات بیته ژوو ره وه، نه م دیمه نه، بریتیه له مه جلیسی شهراب نوشین و سیکس کردن، باراباس نه و خواردنه ی که نه قه له وه که بو ی ده هینیت، توژیکی لی ده خوات و دهیخاته به رده م نه و لیوقرتاوه که، نه ویش به ئیشتیهاوه خواردنه که ده خوات و یه کسه ر ده روا ت و شوینه که جی ده هیلیت، له وی باراباس له گه ل دوو پیاو، که له چیاکانه وه هاتوون و چه که کانیان له ژیر پالتو کانیان شار دووه ته وه و چه ند ژنیکیش دانیشتوه، هه موو به یه که وه شهراب ده نوشن و باس له موجیره و ئاموژگاری و رینماییه کانی مه سیح و له خاچدانی ده کهن.

نه قه له وه که ده لیت: نه وان خوویان به وه وه گرتبوو له جه ژنی پیسا کدا یه کتیکیان ئازاد ده کرد، مه به ست له «یه سووع و باراباس» ه به خو شی ئازاد کردنی باراباس ده خونه وه، پیاوه کان جگه له نه قه له وه که هه ر جاریک ژنیک ده به نه پشت په رده که وه که به شیکه ی له ژوره که دا بریوه، نه قه له وه که به مهستی ده ستبازی له گه ل باراباسدا ده کات و ختو و که ی ددهات و به یه که وه ده خه ون، هه ر باشه له م

زیندان و کۆت و پێوهنده پزگارت بوو، به زیندوویی ماویتسهوه، ژنه قهلهوهکه بهم دهرپرینه ههست و نهستی دهخاته روو، بهلام باراباس سهردهتا له کوختهکه دا نیگهرا نه، چاودهگپرت و بیر له تاریکییهکهی جۆلجۆتا و ساتی له خاچدانی مهسیح دهکاتهوه و چاو دهرپرتسه گهلا وشکهوه بووهکانی بنمیچی کوختهکه، دوو پیاوهکه له گهلا کهوتنی خۆر بۆی دهردهچن و روو له چیاکان دهکهن، ئەم دوو پیاوه چهکداره به رهفتار و ههلسوکهوتیان لهشیوهی دوو ئەشقیاو یاخی دهردهکهون، له ههمان کاتدا خۆتەر له پێگهی رووداوه یهک له دواى یهکهکانهوه ههست دهکات دهقی باراباس له بنیادی قوولدا کۆمهلیک بابتهی سیاسی دهورووتینیت کهه پابهندن به ههژموونی دهسهلاتهوه، تهنانهت په یامهکهی عیساى مهسیحیش که جهخت لهسهه خۆشهویستی و برابیهتی دهکات، له بنهپهتدا بزاقیکی ئایینی و سیاسیه، مورید و شوینکهوتووهکانی دهیانهو پیت دهسهلات بگرنه دهست، بهلام کیشهی «باراباس» ئەوهیه، مرۆقیکه هههمیشه بیرهکاتهوه و دهپهوپیت خورافات له راستیهکان جیا بکاتهوه، له ئۆرشه لیم چاوی به مرۆقیکی کهتهی ریشسوور دهکهو پیت، لهسهه شوستهیهک دانیشتووه و کۆل و غه مگبن، گفتوگۆی له گهلا دهکات، وهرگر له رسته و بیروبوچوونهکانی کابرا دهزانیت، ئەمه «یههوزای ئیسخریوتی» یه، ئەگه رنا دهق به

هیچ شیوهیهک ناوی نابات، له باراباس دهپرسیت تۆ خهلهکی ئۆرشه لیمی. نه خیر من خهلهکی چیاکانی بهرخۆره لاتم، یههوزا دهلی خهلهکی ئۆرشه لیم جیی متمانه نین، باراباس منیش متمانهم به کهس نییه! یههوزا له باره ی عیساى مهسیحه وه دهو پیت، ئەوهی له گردهکهی جۆلجۆتا له خاچ درا ههولتی دا له پیناوی ئیمهدا نازار بچیتژی و بمری، ئەو به کهسیکی بگوتایه دوام بکهوه، ئیتر ناچار بوو دواى بکهوی، ئەو له نیو مردوواندا ههلهستیته وه سبهی سییه مین رۆژه، کورپی مرۆژ، ئەو کورپی خواجه دیته وه، بۆ ئەوهی بهسهه خاکستانی خۆیدا فه رمانه وایى بکا.

- باراباس شانى ههلهتهکاند.

- باوهر ناکه ی؟

- نه خیر.

یههوزای ئیسخریوتی - یهکیکه له دوازه قوتاییهکانی مهسیح، یههوزا سه معان ئیسخریوتی» یشی پی دهگوترت، به پیتی ئینجیله یاساییهکان یههوزا ناپاکی له مهسیح کردووه و رادهستی جووهکانی کردووه، یههوزا خهزینه داری مهسیح بووه و دزی لئ کردووه، به رانه به ۳۰ پارچه زیو رادهستی جووهکانی دهکات و دواتر له کردهوهی خۆی په شیمان دهپیته وه و پارچه زیوهکانیان بۆ دهگه پینیته وه و دهوات و خۆی دهکوژیت، بهلام دهقی باراباس ناوی یههوزا ناهینیت، کهچی ناماژه به وه ددات که نکۆلی له خودی عیساى مهسیح و په یامه کهی کردووه. باراباس به پیتچه وانهی

شوینکهوتووانی «عیساى مهسیح» بییری ده کرده وه، کهسیکی ژیاندهو پیت، رقی له مهرگ دهبووه وه، کهچی ئەوان به ردهوام له گهلا نامۆژگارییهکانی (مهسیح) دا ده ژیان «یهکترتان خۆش بوی»، یان بیروکهی برابیهتی و ژمهه خواردنی خۆشهویستی، ئەوان به دل پینان وابوو، مورشیده کهیان، کورپی خودا، له نیو مردووهکانه وه ههلساوه ته وه، هینده نابات و پیتشه پرهوی له شکرهکانی ئاسمان دهکات و خاکستانی خۆی لهسهه زهوی رۆده نیت، ئافره ته لیوقرتا وه که به دل و گیان بروای به نامۆژگاری و فه رما یشتهکانی مهسیح هه بوو، بهلام باراباس ئەم پرسیاره ی له لادروست دهپیت «ئاخۆ ئەوان له خۆیان زیاتر کهسی تریان خۆش دهویست، که وهکو خۆیان نه بوو».

دهقی باراباس له پێگه ی ئەم پرسیاره گرنه وه چه مکی داخراوی ئایدیۆلۆجی ههله وه شوینیته وه، که هزری داخراوی تیۆلۆجی قۆرخ دهکرت و بروای به بیرو پای جیاوازی نامینیت و ئەوی تری جیاوازی له خۆی وه لاده نیت و دهیبوغزینیت، کهواته ئەوه چه مکی ژهراوی ئایدیۆلۆجیا یه که به ردهوام ئاشووب و دووبه رهکی ده نیته وه، ئایدیۆلۆجیا له نیو هزر و تیروانینی زۆریه ی دهسته وه گرووپهکاندا بوونی ههیه، ئەگه «پیت لاگه رکیشیت» ی دانر له م رۆمانه دا توخمی ئایدیۆلۆجیا ی له نیو هزری دیرینی ئەوسای ئایینی مهسیحیدا دۆزینیته وه، ئەوه ئیستا و له م سه رده مه ی ئیمهدا ده توانم بلیم ئەم توخمه ژهراوییه له نیو

عه قلییهت و بیرکردنه وهی زۆریه ی دهسته و تاقم و گروپ و ریکه خراوه ناسیونالیستی و تیولۆژییه کاندای بوونی ههیه، به شیککی زۆری شه و دووبه رهکی و یه کتر قبولنه کردن و ئاژاوه نانه وه کان له م خاله وه سه رچاوه ده گرن، چونکه ئایدیۆلۆجیا جیهانیکی تاریک و داخراوی له چوارچیوه گیراوه و پروای به جوانی و جیاوازی نییه، ئه وهی به چه شنی ئه و بیرنه کاته وه نه ک هه ر ده ببوغزینیت، به لکو هه وئی له نیوبردنیشی ده دات، بۆیه باراباس له م رۆمانه دا کاره کتیه کی ته نیا و نیگه ران و دژه ئایدیۆلۆژیایه، پروای به خوشه ویستی و جوانی و جیاوازی و پیکه وه ژیان هه یه و گوئی بۆ هه موو بیروبوچوونه جیاوازه کان هه لده خات، هاوکات هه ست ده کات جوژیک له سته م و نادادپه روه ری و وه حشیگه ری بوونی جیهانی داگی رکردوه و ده سه لاته سته مکاره کان به شیوه یه کی درنده مرۆقه کان ده چه وسینه وه و نرخ و به ها بۆ چه مکی مرۆقیه تی نه یلتن، ئاوا له م خاله هزریه گرن گانه وه که رۆمانی باراباس پروای به بیروپا جیاوازه کان هه یه و هاوکات دژه ئایدیۆلۆژیایه، ده که ویتته خانه ی رۆمانی پۆستمۆدیرنه وه، باراباس ریزی له برایی کۆلانی گۆزه که ران ده نا که پروایان به ژمه خواردی خوشه ویستی و فه رمایش و په رجوه کانی مه سیح هه بوو، بۆ خویشی پروای به ئازادییه کانی تاک هه بوو دژی رهوشی کۆبلایه تی بوو، ماوه یه ک له مائی ژنه قه له وه که ژیا، به لام که ده چوه دهره وه، قیزی له

هه موو شت و که سپک ده بووه وه. رۆمانی باراباس له زۆر شویندا به زمانیکی ئایرونی و پارادوکس و ته نز، مۆرکی گومانگه رای بی باراباس ده خاته روو، به تاییه تی له دیمه نی به ردباران کردنی ژنه لچقرتا وه که، که مورشیده که یان فریای ناکه ویت، یان ئه وکاته ی ته رمی ژنه که ده گوینیتته وه له کۆتاییدا به ته نه وه ده لیت «یه کترتان خوش بوئی».

ده قی باراباس کۆمه لپک تیمای جوژاوجوژ ده ورووژینیت، شوینکه و ته وانی مه سیح به نزو پارانه وه و سه رووته وه به دوای فریاد په سه که دا و پلتن، یه سووعی له خاچدراو که پیتی وتن یه کترتان خوش بویت. باراباس ماوه یه ک له مائی ژنه قه له وه که ده مینیتته وه، پاشان بی ئیشوکار و مه به ست له کووچه و کۆلانه کانی ئۆرشه لیمدا ده خولیتته وه، باراباس خاوه ن که سابه تیه کی ئالۆزه، «ئیلیهاوه ی باوکی کاتیک خوئی به نیازی کوشتن چه قۆیه کی له ژیر چاوی داوه و هه لیداره ته نیو دۆلیکه وه، دایکی باراباس ژنیکی مورابی بوو، فرۆشرا بووه سۆزانیخانه یه ک، سیفاته کانی دایکی له هه ندیک رووه وه له سیفاته کانی «ئه لیزابیت» ی دایکی سمیردیا کۆفی رۆمانی برایی کارامارۆف ده کات، ده ق زۆر به وردی له ساماریته کان ده ویت که رقیان له په رستگه ی ئۆرشه لیم و رابینه کان ده بووه وه، رۆمییه کان و جه ژنی پیساک، کانه مسه کان له میسر و ژبانی کۆبلایه کان، باراباس له لایه ن ده سه لاتی رۆمییه کانه وه به دیل

ده گیریت، وه ک کۆبلایه ک ره وانیه کان مه سه کان ده کزیت، له وئی «سهاک» ی ئه رمه نی ده ناسیت و به یه که وه له لایه ن چاودیره کانی کانی مه سه که وه سهاک و باراباس پیکه وه به زنجیر ده به سترینه وه، له ژیر شریخه ی قامچییه کانی چاودیره کاندای کارده کن، کورته بنه ی یه کچاو له سه ر دزینی دوو جامۆلکه ئارد چاویکیان هه لکۆلیوه و دی و ده زانیت تیمزای ده ولته تی رۆمه کان و هیمای «سیسار» ی خوی رۆمه کان له سه ر نه خشی ملوانکه ی سهاک و باراباس سه رانه ته وه و له شوینی ئه وان ناوی «کریستۆس ئیسۆس» نه خشی تراوه. تومه ز کورته بنه ی یه کچاو سیخوره و یه کسه ر لای دادوه ری رۆمه کان راپۆرتیان لی ده دات و دادگایی ده کزین، دادوه لیپپه چینه وه یان له گه ل ده کات، سهاک خوئی به کۆبلایه ی مه سیح ده زانی و کۆبلایه تی «سیسار» ره ت ده کاته وه و له سه ر باوه ری خوئی سووره، بۆیه به هه مان شیوه ی مه سیح له خاچ ده دریت، به لام باراباس که سپکی بی باوه ره و له به ر دلی سهاکی هاوړتی ناوی «کریستۆس ئیسۆس» ی له سه ر ملوانکه ی نه خشان دووه، پاشان هیلپکی راست و چه پی به سه ر نه خشه که دا هیناوه، سهاک ناتوانیت نکولی له خواکه ی خوئی بکات و ده ست له خواکه ی خوئی هه لپگریت، لای ئه و مه سیح خوی خوشه ویستییه، «یه کترتان خوش بوئی» ده قی باراباس له رپگه ی ته کنیکی دیالۆگه وه پرسه سه ره کییه کان ده ورووژینیت و

بیروباوه و بۆچوونی کاره کته ره کان ده خریته روو، باراباس که سیکی ئە تایست و بی خودا و بی باوه ره، که دادوهر لیتی ده پرسیت ئەی بۆ ناوی یه سووعت له سه ره ملوانکه که ت نه خشان دووه؟ ده لیت: چونکه پر به دل ههزم ده کرد باوه پر هه بی! باراباس له سه ره ئەوه سووره که خودا نییه، به لام باراباس بهردهوام له ناخه وه ههست به ته نیایی و نیگه رانی ده کات، دواي ئەوهی دادوهر له گه ل خۆی ده بیات و ده گه نه شاری «رۆما» باراباس له ویش له گه ل کۆیله کانی تر ناگو نجیت و چیژ له جوانی خانووبه ره و په رستگاکان نابینیت، بهردهوام له گه ل ترس و مردن و نیگه رانی و ته نیایی ده ژیت. جی برینه که ی ژیر چاوی که باوکی به نیازی کوشتن لیتی داوه، ناوی نیشانه که ی خواکه ی ملی که خه تیکی راست و چه پی به سه ردا هینراوه، کاتیک ئاگر بهرده بیته شاری رۆما، باراباس واده زانیت ئەوه مه سیحیییه کانن ده یانه ویت رۆما بسووتینن، ئەو له راسته خۆی به شداری له ئاگر که وتنه وه که ده کات و چه ند شوینیک ده سووتینیت، ههروه ها ده به وئ تۆله ی کۆیلایه تی له ده سه لاتی ده و له تی رۆما بکاته وه، دوا جار باراباس چه شنی مه سیح و ساهاک له خاچ ده دریت، به لام روحی خۆی به تاریکی ده سپیریت!

واته بوونی مرۆف له تاریکیه وه سه ره هه لده دات و به ره و تاریکی ده گه ریته وه، که سایه تی باراباس له و پارچه شیعه ره ی نووسیومه به ئە تایست له قه لله م نه دراوه و بوونی

خۆی له عیشق و جوانی ژنه لچقرتا وه که دا ده دۆزیته وه، رهنگه ئە گه ر بمایه له ریتگی جوانی ئەو ژنه وه باوه ری بهینایه، به لام له کۆی ئەم خوتیندنه وه یه دا، باراباس وه ک مرۆیه کی ته نییا و نیگه ران و ئە تایست ده رده که ویت و دوا جار گیانی خۆی به تاریکی ره ها و په تی ده سپیریت، ئاخر باراباس له تۆله ی ژنه لیتو قرتا وه که شاری رۆما ده سووتینیت و له خاچ ده دریت!..

سه رچاوه:

۱- ناوی کتیب: باراباس

ناوی نووسه ر: پیتر لاگه رکقیست

وه رگێرانی له سویدییه وه: خه بات عارف

باهت: رۆمان

نۆبه ی چاپ: یه که م، ۲۰۱۵

چاپخانه: په نجهره

ناوه ندی رۆشنییری و هونه ری ئە ندیشه

۲- له ریتگی ئە نته رنیته وه سوودم له

هه ندی سه رچاوه وه رگرتوه.